

dighed i Forbindelse med de farlige Følger af Naboskabet til København har medført, at disse Grundskatter i Aar ere blevne forøgede med 25 pCt., uagtet de allerede i Forvejen vare paa Højde med de københavnske Grundskatter, der bleve fikserede i 1861. De frederiksbergske Grundejere haabe derfor paa en snarlig Fiksering af Grundskatterne paa Basis af deres Størrelse før den nys skete uforholdsmæssige Forhøjelse. Men under den fortvilede Situation, som Frederiksberg Kommune vilde komme i ved Gennemførelsen af det nævnte Lovforslag, vilde det vistnok være meget vanskeligt for Grundejerne at faa dette Ønske opfyldt, og de kunde maaske endda risikere yderligere Forhøjelse af deres Skatter, foruden at en Forhøjelse af Personskatterne let kunde drive en Del gode Lejere bort fra Kommunen og derved affolke Ejendommene.

Andragerne nære det Haab, at Regering og Rigsdag ikke ville medvirke til saadanne Følger og fremtvinge Ophøret af Landets næststørste By som selvstændig Kommune.